

Kiek ins nao bove

Jef Bartelet, VMG

Uitgemergeld

Mergel, de zachte steensoort uit de Zuid-Limburgse bodem, was in ruime mate voorhanden én gemakkelijk te bewerken. In tegenstelling dus tot de hardere Naamse steen betrekkelijk goedkoop en werd dan ook veel als bouw materiaal gebruikt. Voor het maken van gevelstenen echter nooit erg in trek geweest. In het begin ziet het er allemaal prachtig uit (kijk maar eens in Valkenburg waar een hele hoop nieuwe stenen in

mergel zijn uitgevoerd). Maar onder invloed van de elementen 'versuikert' op de lange duur dit materiaal en brokkelen vooral de uitstekende delen naar verhouding snel af. De hier getoonde voorbeelden spreken voor zich. Onderdelen op de wapenstenen van Brienen – Valzolia op het bruggetje naar kasteel Geusselt zijn flink beschadigd. Dat geldt ook voor Sint Christoffel, Koestraat 23, die nauwelijks meer als zodanig herkenbaar is. De ridder, Ridderstraat 1, nog wel, maar is ook niet meer helemaal 'fris'. En op het versleten laurierboompje van M. Smedenstraat is met een beetje moeite nog vaag de naam te lezen: IN DE LAUW RIER BOMEN.

De oplossing? Schoon maken die handel en een beschermende verflaag aanbrennen.

Een beproefde methode om de levensduur van de steen te verlengen. (Mocht u zich afvragen waarom de toren van de St. Jan rood geverfd is, dan weet u nu waarom).

www.maastrichtsegevelstenen.nl
vmg@maastrichtsegevelstenen.nl

